

Kun tunto häviää/ Kun joudun itteni omasta elämästäni jääväämään/ Ihan sama mitä aikaan saan, tai mitä en saa/ sekaisin kun seinäkello heitan liekkiin bensaa/ tää maailma musta elämänhalun pois puristaa/ Suuta kuivaa, kurkkua kuristaa/ vaikkei kellään meistä olekaan/ Kovin montaa lusikkaa/ Heitettäväksi sinne nurkkaan/ Otan koko astiaston, heitän sen paskaks seinään/ Kun huomista päivää en millään nää/ Mut kaikki nääkin tunteet lopulta häviää/ Kun neulan suoneen ohjaan/ Sit painan männän pohjaan/ Kemikaalinen onnistumisen kokemus/ Toksikologinen täyttymys/ Vaikka pelistä tuijottaa karkea pettymys/ Maailman edessä aseettomana astelen/ Koitan itseäni ohjailla, mutta minne/ Sitä en osaa sanoa/ Ei ole olemassa aikaa mun/ Eikä mulle tässä maailmassa paikkaa/ Antakaa anteeksi, mutta teette mut sairaaksi Kumpi meistä on se spitaalinen?/ Miks mun tuska on muka niin erityinen?/ Onko kivun määrä vakio?/ Tuskin, onhan tää maailma helvetin epäreilu/ Ei meille hamppareille hyvät heilu/ "Yritä kovempaa!", Huudetaan/ Mut kuinka vitussa, jos ekat askeleet aamulla jo kaiken energian kuluttaa?/ Mulla on täysi työ kestää tätä maailmaa/ Ja teillä täysi työ YRITTÄÄ ymmärtää mun hidasta itsemurhaa/ Siis kato mä en voi suistaa omaa elämäni raiteilta/ Jos ei niitä koskaan ollutkaan / Eksynyt, yksin pimeässä oon saanut suunnistaa/ Kertokaa nyt edes paheneeko tää vielä ennen kuin alkaa helpottaa/ Elämisen tuskaa/ Tunneskaalaa pikimustaa/ Se meit polulta eksyttää sekä suistaa/ Kalloja jalkeen kun askel alkaa muistaa/ muutama sininen ja muutama lila, niin ei oo pakko kaikkea paskaa muistaa/ turhaan autat, mää on jo puoliksi mullissa..